

Ministerstvo kultury

Národní památkový ústav ústřední pracoviště Valdštejnské nám. 3/162, Praha 1	
Došlo	22 -10- 2010
Čj.	8700
Přílohy: 4 w.s.	Odd:

42802/5-1099

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkr.cz

Josef Kepřta
Zeměšská 26
439 02 Cítoliby

Váš dopis značky

Naše značka
MK 14249/2010 OPP

Vyřizuje/linka

Vajčner Jiří Mgr. Ph.D. / 434

V Praze dne: 06.08.2010

Věc: rozhodnutí ve věci řízení o zrušení prohlášení části souboru věcí zemědělské usedlosti čp. 26 v Cítolibeč, okr. Louny, za kulturní památku

V příloze Vám zasíláme rozhodnutí Ministerstva kultury č. j.: MK 14249/2010 OPP ve výše uvedené věci.

Mgr. Petra Ulbrichová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Ministerstvo kultury
odbor památkové péče
Maltézské náměstí 1
118 01 Praha 1 - Malá Strana
IČO: 00023671

Příloha: 1 x rozhodnutí Ministerstva kultury č. j.: MK 14249/2010 OPP ze dne 6. 8. 2010

Stejnopis rozhodnutí:

✓ Národní památkový ústav, ústřední pracoviště
Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště Ústí nad Labem
Městský úřad Louny
Krajský úřad Ústeckého kraje
Vlastní

Ministerstvo kultury
odbor památkové péče
Maltézské náměstí 1
118 01 Praha 1 - Malá Strana
IČO: 00023671

Rozhodnutí nabylo právní moci: 1.9.2010

za správnost: Cítilibský

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

V Praze dne 6. 8. 2010
Č.j.: MK 14249/2010 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče vydává toto

rozhodnutí:

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní památkové péče rozhodlo ve věci návrhu na zrušení prohlášení **souboru věcí zemědělské usedlosti čp. 26** (stavba kontribuční sýpky nebyla předmětem řízení) v Cítilibech (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek ČR 42802/5-1099), okr. Louny, kraj Ústecký, za kulturní památku, takto:

Ministerstvo kultury v tomto řízení, jehož účastníkem podle § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, je: pan Josef Kepřta, bytem Zeměšská 26, 439 02 Cítiliby, datum narození 20. 3. 1938,

podle § 8 zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů **z a m í t á** žádost pana Josefa Kepřty, bytem Zeměšská 26, 439 02 Cítiliby, datum narození 20. 3. 1938, a **n e r u š í** prohlášení **souboru věcí zemědělské usedlosti čp. 26** v Cítilibech (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek ČR 42802/5-1099), okr. Louny, kraj Ústecký, za kulturní památku.

Odůvodnění

Ministerstvo kultury na základě žádosti vlastníka věci, pana Josefa Kepřty, bytem Zeměšská 26, 439 02 Cítiliby, zahájilo řízení o zrušení prohlášení souboru věcí zemědělské usedlosti čp. 26 v Cítilibech (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek ČR 42802/5-1099), okr. Louny, kraj Ústecký, za kulturní památku, mimo stavbu kontribuční sýpky, která nebyla předmětem tohoto podání. Navrhovatel ve svém podání zejména uvedl, že většina objektů byla v minulosti přestavěna, zejména pak hlavní obytný objekt, který byl opakovaně stavebně upravován ve 2. polovině 20. století, takže stavby postupně pozbyly památkové hodnoty. Areál je využíván k zemědělské činnosti, jež je památkovou ochranou jistým způsobem omezována – hlavní brána svými rozměry nevyhovuje pro vjezd rozměrné zemědělské techniky, když přístup zadní příjezdovou cestou je předmětem stížností majitelů přilehlých komunikací. Za historicky hodnotný objekt majitel považuje kontribuční sýpku, jejíž opravu v budoucnosti plánuje a rád by zachoval její památkovou ochranu.

V řízení se vyjádřil, na základě § 8 odst. 2 zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, Městský úřad Louny, odbor rozvoje města, který ve svém stanovisku ze dne 30. 4. 2010, č.j. MULN/7383/2010/RM/2, uvedl, že nesouhlasí se zrušením prohlášení předmětného souboru věcí za kulturní památku. Městský úřad Louny sdělil, že výrazné přestavby některých objektů v interiéru i exteriéru je možno potvrdit, zároveň však hodnota předmětné památky není určena pouze stavebně – konstrukčními vlastnostmi těchto staveb,

ale především celkovým půdorysným uspořádáním zájmového areálu, který je nedílnou součástí historické zástavby jádra obce Cítoliby a jeho urbanismu. Případná redukce rozsahu památkové ochrany by měla za přímý následek likvidaci některých objektů a narušení stávajícího půdorysného rozvržení areálu, které Městský úřad Louny považuje za jednu ze zásadních památkových hodnot předmětné památky.

Dle téhož ustanovení zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, se v řízení vyjádřil Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor kultury a památkové péče, který ve svém stanovisku ze dne 14. 5. 2010, č.j. 108/KP/2009, nedoporučil zrušení prohlášení předmětného souboru věcí za kulturní památku. Dle názoru Krajského úřadu Ústeckého kraje je areál zemědělské usedlosti čp. 26 v Cítolibech – dvora zvaného kdysi Ovčín – důležitým dokladem architektonického, urbanistického a hospodářského rozvoje obce ve své celistvosti. Jeho pozici lze na historických mapových podkladech sledovat až na mapu I. vojenského mapování, kde je v určité podobě zachycen. Současná ustálená podoba je zachycena již na císařském otisku indikační skici Stablního katastru z roku 1843. Je pravdou, že areál prošel mnohými úpravami za čtyřicetiletého působení státního statku ve druhé polovině 20. století, které mohou mít dnes vliv na stabilitu konstrukcí hospodářských budov usedlosti, jež lze ovšem vhodným způsobem sanovat i při zachování památkové ochrany. Stejně tak hlavní obytná budova doznala mnohých stavebních úprav, včetně výměny dřevěných velkoplošných oken za okna plastová, přesto však zůstala uchována alespoň část vnitřní dispozice. Hlavní památková, historická i kulturní hodnota areálu zemědělské usedlosti však podle názoru odboru kultury a památkové péče Krajského úřadu Ústeckého kraje spočívá v ucelenosti dochování celého areálu budov (obytná budova s hlavní vjezdovou bránou, hospodářské budovy, kontribuční sýpka). Vlastní objekt kontribuční sýpky má nesporné kvality architektonické, ovšem při zachování ochrany pouze u tohoto objektu může dojít k postupnému vytracení dalších důležitých hodnot (historických, urbanistických) celého dnešního areálu a nelogickému osamostatnění objektu sýpky. Nabízí se tu spíše prostor pro důkladné zvážení, které památkové hodnoty usedlosti je třeba uchovat a které mohou být předmětem vstřícného řešení s ohledem na současné využívání areálu, které je stále pro potřeby zemědělské výroby. Dnes využívaná zemědělská technika nemá sice možnost průjezdu a volného pohybu hlavní branou, nicméně tato situace je řešena výjezdy branou zadní, která byla stržena již v 60. letech 20. století a dnes ji tvoří pouze kovová vrata. Krajský úřad Ústeckého kraje není toho názoru, že by stálé využívání areálu k původnímu zemědělskému účelu a výjezdy techniky mohly výrazně negativním způsobem ovlivňovat či znepříjemňovat život občanů v sousedství této kulturní památky.

Ministerstvo kultury rovněž obdrželo stanovisko Národního památkového ústavu – územního odborného pracoviště v Ústí nad Labem, se sídlem Masarykova 663, 400 01 Ústí nad Labem, ze dne 17. 5. 2010, č.j. NPÚ-351/k 1948/2010/PP/OEDIS, který uvedl, že nedoporučuje zrušení prohlášení věci za kulturní památku. Národní památkový ústav mimo jiné sdělil, že největšími novodobými úpravami prošla obytná budova, která má zjednodušené fasády, vyměněná okna a v některých prostorách provedeny různé nevhodné stavební úpravy (k výměně oken za plastová došlo bez předchozího rozhodnutí výkonného orgánu státní památkové péče). Přesto tyto změny nejsou natolik zásadní, aby obytná budova nevykazovala potřebné kulturní hodnoty – zachována je jak hmota, tak hlavní konstrukce, včetně krovu z doby kolem poloviny 19. století. U zbývajících budov – tj. stodol, hospodářského objektu a brány je míra dochování vysoká. V interiérech jsou některé vložené novodobé konstrukce, vesměs však plně odstranitelné. Hodnotné jsou také krovy, zejména pak u hospodářské budovy – pravděpodobně z období kolem roku 1800. Všechny objekty pak společně tvoří hodnotný celek barokního původu – zachování pouze sýpky, plánované majitelem, by znamenalo neopodstatněné zmrzačení historického celku a zcela zbytečné vytvoření solitéru, jehož hodnota by takovou úpravou značně poklesla. Kromě vlastních hodnot má areál

hospodářského dvora značný význam také v kontextu cenné historické obce Cítoliby – je její významnou a výraznou součástí a spoluvytváří její podstatu. Majitelem uváděné provozní problémy s přístupem do dvora (řešitelné podle názoru Národního památkového ústavu i při zachování dosavadního stavu), nelze považovat za mimořádně závažný důvod, který jediný opravňuje k zrušení prohlášení věci za kulturní památku.

Ministerstvo kultury dopisem ze dne 9. 6. 2010, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, umožnilo účastníkům řízení, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřili k uvedeným podkladům i ke způsobu jejich zjištění, případně aby navrhl jejich doplnění. Účastník řízení tohoto svého práva nevyužil.

Ministerstvo kultury zhodnotilo všechny předložené důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a rozhodlo o nezrušení prohlášení souboru věcí zemědělské usedlosti čp. 26 v Cítolibech (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek ČR 42802/5-1099), okr. Louny, kraj Ústecký, za kulturní památku, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, protože v dané věci nebyl prokázán mimořádně závažný důvod pro zrušení prohlášení za kulturní památku. Ministerstvo kultury zjistilo, že rozlehlý hospodářský dvůr čp. 26, zvaný Ovčín, se nachází v západní části Cítolib, v ulici Zeměšské, vlevo od silnice do Zeměch. Rozsah kulturní památky tvoří obytná budova, brána, sýpka, stodoly, hospodářský objekt a dotčené pozemky. Kulturní památkou nejsou drobné stavby v severovýchodní části areálu, objekt na pozemku s číslem parcely 55/2 stavební a dále novější stavba, přiléhající na západní straně k hospodářské budově. Obytná budova se nachází na východní straně dvora. Jde o patrový zděný objekt na obdélném půdorysu s polovalbovou střechou, krytou taškami. Na obytnou část se napojuje část hospodářská, s o něco nižší hlavní římsou. Fasády jsou dnes bez architektonického členění, v obytné části s novými výplněmi otvorů. Interiér je zčásti plochostropý, zčásti klenutý. Krov je hambalkové soustavy s dvojicí podélných stojatých stolic. Jižní stranu dvora vyplňují stodoly – tvoří je čtyři části, oddělené protipožárními štíty. Stodoly člení široké otvory vrat (některé z nich jsou zazděné) a štěrbínové větrací otvory, polovalbovou střechu kryjí tašky. Na západě se nachází sýpka – jde o rozměrnou třípatrovou zděnou stavbu, s fasádami s pilastry a lizénami a s mansardovou střechou, krytou taškami. Na severní straně dvora stojí hospodářský objekt – budova, tvořená dvěma částmi, oddělenými protipožárním štítem. Fasády člení lizény, polovalbová střecha má krytinu typu Onduline. Krov budovy je hambalkový v plných vazbách s ležatou stolicí a věšadlem. Na obou bočních stranách (tj. na východě a západě) se k objektu napojují novější přístavby, které nejsou kulturní památkou. Areál doplňuje brána, nacházející se severně od obytné budovy. Jde o vysokou zděnou bránu s otvorem tvaru stlačeného oblouku, po stranách s pilastry, ukončuje ji segmentový štít.

Ministerstvo kultury se v tomto řízení zabývalo zejména námitkami navrhovatele v tom smyslu, že areál předmětné zemědělské usedlosti již nevykazuje hodnoty kulturní památky ve dle ustanovení § 2 odst. 1 citovaného zákona č. 20/1987 Sb., protože jeho jednotlivé stavby byly novodobě upravovány. K tomu Ministerstvo uvádí, že podle § 8 památkového zákona je možné zrušit prohlášení věci za kulturní památku pouze z mimořádně závažných důvodů, přičemž lze uvést, že předmětem řízení vedeném podle § 8 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči je především zjišťování té skutečnosti, zda předmětná věc má nebo nemá znaky kulturní památky podle § 2 citovaného zákona č. 20/1987 Sb. Nejrozsáhlejšími novodobými úpravami prošla obytná budova, která má zjednodušené fasády, vyměněná okna a v některých prostorách provedeny různé nevhodné stavební úpravy, avšak tyto změny nejsou z hlediska památkové péče natolik zásadní, aby obytná budova nevykazovala potřebné kulturní hodnoty – zachována je jak hmota, tak hlavní konstrukce, včetně krovu z doby kolem poloviny 19. století. Navíc obytná budova uzavírá západní část areálu a její urbanistická hodnota je pro tento zemědělský dvůr naprosto zásadní, protože vymezuje obdélný tvar celku a determinuje jeho povahu. Rovněž tak působí na okolní

zástavbu Cítolib, když hospodářský dvůr čp. 26 je integrální součástí zástavby tohoto urbanisticky hodnotného celku. Lze tedy shrnout, že kromě vlastních hodnot má areál hospodářského dvora značný význam také v kontextu cenné historické obce Cítoliby – je její významnou a výraznou součástí a spoluvytváří její podstatu, a to v rozsahu všech jeho památkově hodnotných částí. U zbývajících budov – tj. stodol, hospodářského objektu a brány je míra dochování vysoká (včetně objektu sýpky, který však není předmětem tohoto řízení), takže Ministerstvo kultury u těchto staveb nemohlo v tomto směru námitky navrhovatele akceptovat. Ministerstvo kultury zde rovněž podotýká, že na jednotlivých stavbách se nachází množství zajímavých a hodnotných architektonických prvků a stavebních konstrukcí, přičemž nevhodné novodobé konstrukce a vestavby je možné odstranit či rehabilitovat v souladu s principy státní památkové péče.

Ministerstvo kultury muselo rovněž odmítnout námitku navrhovatele ohledně omezení hospodářské činnosti v areálu v souvislosti s památkovou ochranou, a to s ohledem na vyjádření Krajského úřadu Ústeckého kraje a Národního památkového ústavu, že je možné a dokonce vhodné zachovat de facto původní využití areálu, i když v prostředí a za potřeb zemědělské výroby 21. století, včetně umožnění použití větších zemědělských strojů a zařízení, a to s odkazem na důkladné zvážení, které památkové hodnoty usedlosti je třeba uchovat a které mohou být předmětem vstřícného řešení s ohledem na současné využívání areálu, které je stále pro potřeby zemědělské výroby. Pokud tedy výše uvedené potřeby navrhovatele nebyly doposud projednávány a není možné v této věci jednoznačně určit závěry, bylo by zrušení prohlášení areálu právě z tohoto důvodu aktem poněkud předčasným a v rozporu se zájmy státní památkové péče na ochraně kulturního bohatství České republiky.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mgr. Petra Ulbrichová

vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

